

[Glistrup]

at være vikingebadere, godt kan lide at vågne op og se grantræer dækkede med nyfalden sne, og hvad man nu ellers oplever, når man bor i den slags områder og absolut ikke vil have nogen til at forstyrre sig. At det skulle være folk, der, hvad f.eks. miljøministeren var inde på, ville nedslide naturen i særlig grad, der vil flytte derud, tror jeg ikke. Tværtimod tror jeg, at de, der vil flytte ud i den slags områder, er folk, der vil være lykkelige for at hvile i sig selv i fred og ro, og som bestemt vil være med til at skærme naturen på alle leder og kanter.

Hr. Waldorff var bange for, at vi ville komme ud for udnyttelse af den såkaldte bolignød. Der er ikke nogen særlig grund til at tro, at det typisk vil blive den slags mennesker, som flytter ud. Det bliver nok mennesker, der enten er unge, eller som kan leve på en sten, eller som er pensionister og ikke har noget fast arbejde. Netop det, at der ikke er nogen særlige offentlige transportforbindelser o.lign. til dem, betyder, at det slet ikke ville være sådan nogle fremtidens vesterbrokarreer el.lign., der kommer til at ligge ude i plantagerne i Gilleleje eller i Vestjylland, eller hvor det her forslag nu skulle få den store betydning.

Hr. Finn Jørgensen var inde på, at det da ville være forfærdeligt, hvis Bramsnæs kommune pludselig skulle have 1.100 skoleelever mere. Hvad forfærdeligt er der i det? Så er der jo andre kommuner, der får 1.100 skoleelever mindre, og så går det lige op; det må man da virkelig se at indrette sig efter. Der er ikke nogen som helst grund til at tro, at man absolut skal bygge skolepaladser, som vi har været vant til i 1960'erne, til de 1.100 børn i Bramsnæs. Der er udmærkede huse i Bramsnæs, hvor de børn kan undervises, uden at det er nødvendigt at bygge nye skoler i Bramsnæs. Og omvendt: de forskellige forføjlede skolepaladsbyggerier, man har lavet i andre byer, kan glimrende anvendes til andre ting, om det så er indkvartering af mennesker, eller hvad der nu kan være tale om.

Det afgørende er, at familierne bor, hvor familierne selv vil bo, at man ikke trænger ind i det mest intime i mennesketilværelsen, nemlig hvor folk selv ønsker at bo, på den måde, at man kommer og siger: det skal vi nok sidde og dirigere oppe fra kommune-

kontoret på den ene eller på den anden måde.

Miljøministeren var så frygtelig bange for, at der ville være risiko for planlægningsmæssige fejltagelser og fejlinvesteringer osv. Ja men det at have en planlovgivning er det samme som at åbne for fejlinvesteringer, for der er ikke nogen som helst, der kan planlægge 10, 15, 20 år ud i fremtiden, sådan som man tror at man kan i planlovgivningen. Tænk på dem, der i 1962 sad og planlagde, hvordan det skulle være i 1982, og som ikke rigtig tænkte på oliekrise og på, hvad der nu ellers har været, f.eks. stigende benzinpriser, og tænk på, hvad der er sket med fremtidsperspektiverne fra 1962 til 1982! Det at have al den dér beskæftigelsesterapi med, at de sidder og tegner med farvelade rundt omkring på deres kort og siger: dette skal være grønt, og dette skal være rødt, og dette skal være brunt, osv., er simpelt hen bare at lukke op for fejlinvesteringer.

Man får kun rigtige investeringer ved at afskaffe planerne, for så er det folk selv, der skal tænke sig om og gå ud for deres egne penge, og ikke folk i fodformede sko, der skal finde ud af for andres penge, hvordan man skal lave tingene. Afskaffer vi derfor planlovgivningen, formindsker vi antallet af fejlinvesteringer. Styrker vi planlovgivningen, øger vi fejlinvesteringernes antal.

Fru Sonja Mikkelsen var bekymret for, hvordan det ville gå med udlejningen til turister, og hvad der ellers ville ske i disse mange forhold. Ja men lad da folk selv finde ud af det! Det budskab, vi forhandler om i dag, er: skal folk selv finde ud af det, eller skal de sidde og finde ud af det på kommunkontoret, i ministeriernes departementer og andre steder? Der er ikke nogen som helst tvivl om for fremskridtspartiet, at man selv skal finde ud af det.

Miljøministeren var bekymret over, at man havde fået disse klager fra de 3 sommerhuskommuner i Nordsjælland i 1980, der havde ført til, at et embedsmandsudvalg var gået ind for, at man helt skulle lukke bare det åndehul, der ligger i dispensationsadgangen. Man skal ikke gå ud og spørge rævene om, hvordan gæssene skal have lov til at opføre sig. Det er jo det, man gør, når man siger, at disse 3 kommuner i Nordsjælland og de mennesker, som sidder i miljøministeriet, og